

Poděkování našemu milému pamětníkovi Milanu Ševčíkovi

Jméno pamětníka našeho
Je Milan Ševčík – známe ho!
Je to hodný starší pán,
avšak žije doma sám.
Děti, ty má velmi rád,
snaží se být kamarád
s námi – všemi žáky.
My ho máme rádi taky.
Když byl jako kluk malý,
na Bílou ho posílali.
V námořnickém kabátku
přenášel zprávy,
vyprávěl to jako pohádku,
příběh byl však pravý.
I táta za nás Čechy dýchal,
partyzánům pomoct spěchal.
Na tanku se také vezl,
v reliéf se palec vlezl.
Pozoroval fronty postup
německých vojsk dlouhý zástup.
Také děti učil počtům
víc než do sta, to dá rozum.
Čtení, psaní, sportování,
k tomu slušné vychování.
Zaměstnal ho český rozhlas,
u nich sklidil velký ohlas.
Pan Milan vše hravě zvlád,
neutrpěl žádný pád.
Taky moc rád cestoval,
při tom ovšem pracoval.
Ohromil nás svými činy,
zážitků, jak nikdo jiný.
Zkrátka si ho vážíme
a teď mu hodně dlužíme.
Za příběhy, za laskavost...
Snad o něm bylo řečeno dost.
Děkujeme srdečně,
cítili jsme se s vámi výjimečně.

Tým ZŠ A. Hrdličky 1638 v Ostravě-Porubě
Martin, Tereza, Tomáš a Eliška s p. uč. Petrou Trunkátovou

Autorka básně: Terezie Staňková